

CHRÁNĚNÁ ÚZEMÍ
V CHKO BESKYDY
CO SKRÝVAJÍ LESNÍ PAMÁTKY A REZERVACE

Většina přírodních rezervací a památek v Beskydech chrání lesy, z celkového počtu 53 je jich 42 alespoň částečně lesních.

Mnohé lesní rezervace jsou rozsáhlé a obsahují více typů lesa. Chráněná území jsme proto rozdělili podle převažujícího nebo nejvýraznějšího lesního typu. Všechny rezervace se sem ale „nevejdou“, jsou zde tedy představeny jen vybrané.

PR NEBO NPR

Národní přírodní rezervace (NPR) skrývají to nejcennější z naší přírody, proto je i jejich ochranný režim velmi přísný. Na území NPR je např. povoleno pohybovat se pouze po značených turistických stezkách. Přírodní rezervace (PR) jsou většinou v režimu ochrany mírnější.

JAKÉ LESY V BESKYDECH CHRÁNÍME?

BUČINY A JEDLOBUČINY

V CHKO Beskydy jsou nejrozšířenějším lesem, vyskytují se zde v mnoha odlišných typech podle míst svého výskytu.

Nejvíce zastoupené jsou bučiny květnaté, ty jsou zajímavé obzvláště z jara, kdy v nich rozkvétá mnoho jarních druhů kytek.

Kyselé bučiny rostou na půdách s nedostatkem živin, kde se proto naopak vyskytuje málo druhů rostlin.

Čisté bukové lesy (bez jedle) jsou typické pro nižší polohy Beskyd, tedy mezi 550–600 m n. m., ve vyšších polohách (600–700 m n. m.) pak přistupuje do bučin jedle a vznikají jedlobučiny.

SMRČINY

Původní smrkové lesy jsou typické jen pro nejvyšší partie Beskyd (Lysá hora, Smrk, Kněhyně, Travný). Smrk je totiž přirozeně vázán na polohy až kolem 1000 m n. m.

SUŤOVÉ LESY

Suťové lesy nejsou vázány na podnebí závislé na nadmořské výšce (vegetační stupně), ale na charakter podloží. Rostou všude tam, kde jsou strmé svahy se skalkami nebo pohyblivými kameny. Na takových místech rostou „speciální“ dřeviny a byliny, které mohou existovat v extrémních podmínkách.

PODMÁČENÉ SMRČINY

Přirozeně je v Beskydech najdeme jen vzácně vzhledem k propustnému flyšovému podloží. Rostou totiž na silně podmáčených rašelinných půdách převážně v údolích, kde se shromažďuje studený vzduch. Smrk tedy v tomto případě sestupuje i do poloh mnohem nižších.

LESY KOLEM POTOKŮ A SKAL

Zvláštní skupinou jsou přírodní památky a rezervace vyhlášené např. kvůli cennému korytu potoka či skalním útvarům a jejich okolním lesům.

NPR SALAJKA

▲ Bílá • 21,86 ha *1956

Salajka je jedním z nejzachovalejších jedlobukových „pralesů“ Beskyd a ČR vůbec.

Jako pralesy jsou často označovány lesy, které jimi nejsou. Pralesy se v podmínkách střední Evropy prakticky nevyskytují. Nazýváme jimi totiž původní lesy, které nebyly člověkem nikdy nijak ovlivněny, a takové lesy tady skutečně nenajdete. Proto se pro nejstarší porosty správně používá označení přírodní nebo přírodě blízký les.

Do roku 1942 tady rostl jeden z nejstarších stromů Beskyd, v té době 500 let stará jedle zvaná Tlustá Tonka, jejíž průměr byl téměř 2 m a výška 37 m. Dnes z ní neuztalo vůbec nic. V současnosti měří největší jedle Salajky přes 50 m a mají i více než metrový průměr.

Množství mrtvého dřeva poskytuje prostor pro život mnohým druhům hmyzu a hub. Rezervace je jednou z nejvýznamnějších mykologických lokalit, bylo zde zaznamenáno 250 druhů hub.

Území je také velmi cenné pro četný výskyt mechorostů, devět z nich je zařazeno do červeného seznamu mechorostů ČR.

V tůňkách se hojně vyskytují čolci – horský a karpatský a kuřka žlutobřichá, v potoce lze spatřit vranku pruhoploutvou.

V minulosti byly louky sečeny na seno a stelivo, částečně i přepásány kravami. Intenzivní pastva jalovic koncem 80. let však lokalitu poničila. Dnes jsou louky koseny v termínu, který nejvíc vyhovuje vzácným druhům.

Rezervaci můžete vidět z dálky z červené hřebenovky z Bumbálky. Pokud chcete blíže, zkuste to po žluté turistické značce z Bumbálky na Mezivodí, ta vede podél východní hranice NPR.

Kriticky ohrožený roháček jedlový potřebuje pro svou existenci odumřelé dřevo, nejčastěji se vyskytuje ve dřevě jedlí.

NPR RAZULA

▲ Velké Karlovice • 23,52 ha *1933

Smíšené lesy na Karlovsku byly v minulosti velkoplošně těženy zejména pro potřeby skláren a rychle nahrazeny smrkovými monokulturami. Tento les však zůstal zachován prakticky v původní podobě. Výběrná těžba, včetně vyklízení padlých stromů, zde byla ukončena v r. 1935. Proto Razula patří mezi nejstarší beskydské rezervace. Od r. 1972 se tady sleduje přirozený vývoj lesních porostů, stejně jako v NPR Salajka a NPR Mionší.

Ve zdejších květnatých bučinách najdeme např. tři druhy kyčelnic (cibulkonosnou, devítिलistou a žláznatou), plicník tmavý, věsenku nachovou či šalvěj lepkavou.

Mezi obyvatele lesů Razuly patří např. čáp černý, strakapoud bělo-

hřbetý a v neposlední řadě mnoho zajímavých brouků.

Rezervace leží v pramenné oblasti potoka Malá Hanzlůvka. Do porostu chráněného území můžete nahlédnout z údolní cesty, která vede podél severní hranice rezervace.

Jednou z mnoha hub Razuly je vzácný lošák palčivý. Roste v jehličnatých lesích a jeho plodnice v mládí roní výrazné červené kapky.

Vzácný brouk úzkoštítník (*Cychrus attenuatus*) nemá ani český název. Je aktivní hlavně v noci a za deštivého počasí. Potkat jej je proto velkou vzácností.

PR KUTANÝ

▲ Halenkov • 14,93 ha • 1969

Zdejší jedlobučiny jsou ukázkou a zároveň zbytkem přirozených lesů, které kdysi rostly v okolí Halenkova. V lesním porostu je významný větší podíl jedle středního věku, ten bude hrát zásadní roli pro nahrazení odumírajících stromů horního patra.

Z rostlin, které stojí za povšimnutí, zde nalezneme např. kyčelnici devítilistou a žláznatou, pryšec mandloňovitý či kapradinu laločnatou.

V rezervaci bylo nalezeno 191 druhů hub, které jsou vázány nejen na mrtvé dřevo. Počet hub řadí Kutaný mezi nejcennější mykologické lokality Vsetínska.

Množství doupných stromů využijí pro hnízdění např. žluna šedá či kulíšek nejmenší.

Rezervace se rozkládá na jihovýchodních svazích mezi vrcholy Cáb

a Ptáčnice. Dostanete se sem např. po zelené turistické značce z Halenkova. Když dojdete na rozcestí Pod Zlatnicí, vydáte se po lesní cestě doleva a zhruba po půl kilometru jste u hranice rezervace.

Kulíšek je nejmenší evropská sova, měří zhruba 16 cm, hnízdí v dutinách stromů, které jim vytesají jiní ptáci, např. datli. Jednu dutinu obývá pár často řadu let.

PR KRŠLE

📍 Vyšní Lhoty • 35,9 ha • 2010

Rezervace chrání staré přírodě blízké bukové lesy. V rámci Beskyd se jedná o nejnižše položené chráněné bučiny na okraji pohoří. Teplý charakter lokality umocňují jižní svahy.

Bukové lesy jsou převážně řazené ke kyselým bučinám, menší část k bučinám květnatým, najdeme v nich např. svízele vonný, kyčelnicu cibulkonosnou nebo pryšec mandloňovitý.

Množství doupných stromů vytváří domov pro různé druhy dutinových ptáků, např. pro lejska malého či lejska bělokrkého.

Jednu z nejmladších rezervací tvoří dvě samostatné části na katastru Vyšních Lhot: Kršle I, ta je v prameně oblasti potoka Hluboček, a Kršle II, která zaujímá svah nad tokem Morávky a je zhruba kilometr od části Kršle I.

Pyšec mandloňovitý je v červeném seznamu zařazen mezi druhy vyžadující pozornost. V lidovém léčitelství bývá používán k léčbě rakoviny trávicího ústrojí.

PR TRAVNÝ

▲ Krásná, Morávka • 154,85 ha *2000

Zachovalý pralesovitý porost na západním svahu Travného existoval zhruba až do roku 1980. Na přelomu let 1978/79 však díky imisím a teplotnímu zvratu došlo k rozsáhlému poškození lesů, které byly následně vytěženy.

Dnes Travný pokrývají převážně kyselé bučiny, ty jsou doplněny o zbytky suťových lesů, se stoupající nadmořskou výškou se porosty mění ve smrčiny.

Ve vrcholových partiích, na vytěžených plochách, byly v minulosti vysázeny nepůvodní dřeviny: smrk pichlavý, borovice kleč a olše zelená. Ty jsou v poslední době odstraňovány.

V horních částech rezervace se vzácně objevují sněženy. Ve smrčinách najdeme podbělici alpskou, sedmikvítek evropský či plavuň pučivou. Druhově pestré jsou suťové lesy.

V porostech rezervace se nachází mnoho ohrožených druhů ptáků, mezi

nejvzácnější patří např. tetřev hlusec či puštík bělavý.

Do rezervace můžete nahlédnout z modré turistické značky vedoucí z Pražma až na vrchol Travného, vrcholový úsek stezky vede podél části její hranice.

I když je plšák lískový v ČR nejhojnějším zástupcem z čeledi plchovití, potkat jej je téměř nemožné, je totiž aktivní hlavně v noci. V rezervaci žije také jeho příbuzný velmi vzácný plch lesní, ten se v ČR vyskytuje jen v Beskydech, Vsetínských a Hostýnských vrších.

PR HUŠTÝNA

▲ Mořkov • 11,91 ha • *1999

Lesy Huštýna patří k nejstarším dochovaným zbytkům přírodního lesa na severních svazích Veřovických vrchů.

Severní svah Huštýna je utvářen blokovým sesuvem. Lokalita Huštýn patří mezi nejmohutnější ukázkou svahových pohybů v Karpatech na území ČR.

Suťové lesy jsou charakteristické bohatým jarním aspektem. Množství dymnivek, sněženy a kyčelnice na jaře „prozáří“ celý les. V létě je vystřídají husté porosty měsíčnice vytrvalé.

Před vyhlášením rezervace byla část lesního porostu (cca 1,5 ha) vytěžena holosečným způsobem a následně zalesněna smrkem. Nepůvodní smrkové porosty jsou postupně nahrazovány vhodnějšími dřevinami.

Pozornost je v současné době věnována ochraně mladých stromků před okusem zvěří a záchraně jilmů.

Skalnatá odlučná stěna sesuvu o délce cca 250 m a výšce 40 m.

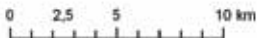
Celá rezervace se nachází ve velmi svažitém terénu a její navštívení je téměř nemožné. Do porostu můžete ale nahlédnout shora, ze skalních útvarů ve vrcholových částech Huštýna z červené turistické značky vedoucí z Hodslavic na Velký Javorník.

Chráněná krajinná oblast Beskydy

- 1 – PR Kršle
- 2 – PR Travný
- 3 – PP Vodopády Satiny
- 4 – PR Malenovický kotel
- 5 – NPR Mazák
- 6 – PR Bučací potok
- 7 – PR Smrk
- 8 – PR V Podolánkách
- 9 – NPR Salajka
- 10 – NPR Kněhyně-Čertův mlýn
- 11 – NPR Razula
- 12 – PR Huštýn
- 13 – PR Trojačka
- 14 – PR Kutaný
- – ostatní lesní rezervace a památky

PR TROJAČKA

▲ Hodslavice • 60,55 ha • 1966,
rozšířeno 2003

Porosty jsou mozaikou bučin a suťových lesů. Bylinný podrost je charakteristický bohatým jarním aspektem, který tvoří hlavně kyčelnice a dymnivky.

Z živočichů jsou zde početnou skupinou bezobratlí (např. střevlík hrbolatý) a ptáci, z významnějších druhů se tady objevuje čáp černý, jeřábek lesní, žluna zelená či strakapoud bělohřbetý.

Původní rozloha rezervace činila necelých 10 ha, v roce 2003 však byla rozšířena o další cenné porosty na současnou rozlohu.

PR Trojačka leží na severních svazích stejnojmenného vrcholu.

Střevlík hrbolatý je silně ohrožený druh a je také řazen mezi „druhy naturové“ (druhy chráněné v rámci celé Evropské unie), většinou se vyskytuje v listnatých a smíšených lesích na březích potoků, v okolí pramenišť a rašeliníšť.

Hřebenovou částí, a tedy i podél jižní hranice rezervace, prochází červená turistická značka vedoucí z Hodslavic na Velký Javorník.

Kriticky ohrožený jelení jazyk roste na vlhkých skalách a suťích. V rezervaci se vyskytuje okolo dvaceti rostlin, které jsou soustředěny do jednoho místa.

Kyčelnice Paxova vznikla zkřížením žlutě kvetoucí kyčelnice devítilisté a fialově kvetoucí kyčelnice žláznaté, proto nese znaky obou rodičovských druhů. Je poměrně vzácná, najdeme ji jen tam, kde rostou oba rodičovské druhy – na severní a severovýchodní Moravě.

PR MALENOVICKÝ KOTEL

Malenovice • 145,99 ha • 2004

Zdejší skalnaté svahy s rozsáhlými sesuvy jsou určujícím faktorem pro výskyt suťových lesů s javorem a jilmem. V těchto lesích roste např. pryskyřník platanolistý, rybíz alpský i skalní.

Díky velkému rozpětí nadmořských výšek zde rostou i v Beskydech velmi vzácné přirozené smrčiny s jeřábem ptačím.

Zdejší lesy jsou bohaté na vzácné motýly, z těch nejzajímavějších nálezů možno jmenovat např. ostruháčka jilmového nebo ohniváčka černočárného („naturový druh“).

Malenovický kotel se rozkládá na severovýchodních svazích Lysé hory od jejího vrcholu až po údolí potoka Satina, které je nejnižším bodem rezervace (570 m n. m). Podél severovýchodní hranice rezervace a také částečně přes její území vede z Ivančeny na Lysou horu modrá turistická značka.

PR Malenovický kotel je jedinou lokalitou výskytu ostruháčka jilmového v Beskydech.

V extrémních podmínkách, na horní hranici rozšíření smrku, nejsou semena schopna dozrát, a proto občas dochází k jinému způsobu rozmnožování – hřížení. Spodní větve smrků sahají až k zemi a postupně jsou zarůstány okolními rostlinami. Časem dojde k zakořenění, oddělení větve od matečného stromu a z větve vyroste malý smrček.

Pryskyřník platanolistý je jeden z našich dvou bíle kvetoucích pryskyřníků, oba druhy jsou si velmi podobné. Ten druhý, pryskyřník omějolistý, roste ale jen na Šumavě a v Novohradských horách.

PR V PODOLÁNKÁCH

📍 Čeladná • 32,06 ha *1955

Svažitou část rezervace zaujmají vysázené smrkové lesy. V okolí podmáčených ploch roste smrčina s původním beskydským smrkem.

Ze stromů tady kromě smrků najdeme vzácně olši lepkavou a šedou, břízu bělokorou a jeřáb ptačí.

V podrostu podmáčených smrčin je typický rašelíník, plavuň pučivá, vranec jedlový a sedmikvítek evropský. V porostu rašelíníku roste také vzácná rosnatka okrouhlostá.

Rezervace je ze tří stran lemována cestami, podívat se do ní můžete z kterékoliv značené cesty kolem hranice rezervace (zelená, modrá nebo žlutá turistická značka). Do porostu se ale raději nepouštějte, kromě rušení chráněných zvířat byste mohli v plochém terénu zabloudit a navíc nabrat vodu do bot.

Kýchavice Lobelova je tady poměrně hojná, hlavně na světlejších místech. Tato rostlina dorůstá do výšky až 150 cm, roste velmi pomalu, první květenství se objevuje zpravidla až po sedmi letech.

Olše šedá je „horskou příbuznou“ olše lepkavé, na první pohled je rozeznáme podle listů a kmene. Olše šedá má listy špičaté a kmen s hladkou šedou kůrou. Olše lepkavá má většinou listy okrouhlé a kůru rozbrázděnou tmavě šedou, později až černohnědou.

PR SMRK

▲ Čeladná, Ostravice, Staré Hamry
● 340,88 ha *2004

Oměj tuhý roste pouze v Karpatech, dělí se na dva poddruhy. V ČR najdeme jen poddruh „moravský“, a to pouze v Beskydech, dále roste také na severozápadním Slovensku a v přilehlé části Polska.

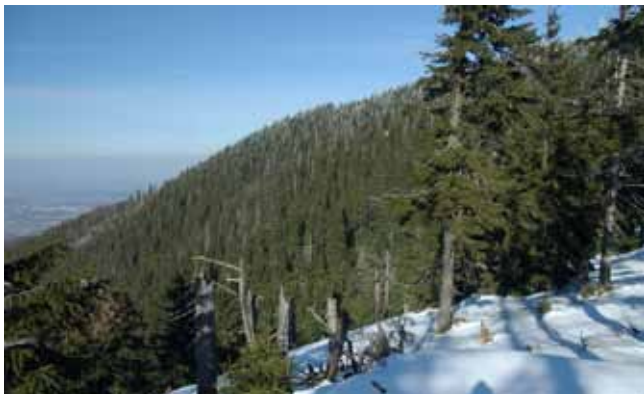
Smrk je největší rezervací CHKO Beskydy. Díky velké rozloze a pestrým stanovištním podmínkám zde nalezneme jedlobukové lesy, suťové lesy, smíšené porosty buku, smrku a jedle, ale i přirozené smrčiny.

V průběhu 20. století byla v rezervaci vysazována borovice kleč. Tato dřevina však v Beskydech nikdy přirozeně nerostla. Rozrůstající se kleč v původně prosvětlených horských smrčinách postupně ubírá prostor nejen vzácným horským rostlinám, ale i např. tetřevovi a jeřábkovi. Proto je kleč postupně odstraňována.

Odlehlá rozsáhlá rezervace poskytuje domov mnohým živočichům náročným na klid, žije zde např. tetřev hlušec, jeřábek lesní, rys ostrovid, medvěd hnědý a mnoho dalších.

V okolí pramenišť roste mnoho zajímavých a vzácných rostlin, mezi nejvzácnější patří statné oměje – oměj pestrý a oměj tuhý moravský.

Rezervaci si můžete projít po červené turistické značce vedoucí z Čeladné, přes vrchol Smrku, do Ostravice.

NPR KNĚHYNĚ – ČERTŮV MLÝN

▲ Čeladná, Prostřední Bečva

•195,02 ha *1989

Kněhyně – Čertův mlýn je v pořadí třetí největší rezervace v Beskydech.

Rozsáhlé staré lesní porosty jsou mimořádně zachovalé. V nejhůře přístupných místech se v minulosti jen minimálně zasahovalo. Plochu kolem obou vrcholů pokrývají smrčiny. Původní beskydské smrky zde dosahují věku i přes 300 let.

Vhodné podmínky zde nachází mnoho vzácných druhů ptáků, jako jsou např. tetřev hlušec, jeřábek lesní, datlík tříprstý, strakapoud bělohřbetý a lejsek malý.

Z vzácných horských rostlin zde najdeme např. mléčivec alpský, pryskyřník platanolistý, oměj tuhý moravský, rybíz alpský a skalní a mech šikoušek zelený.

Na Čertově mlýně najdeme 5 pseu-

dokrasových jeskyní a mnoho skalních útvarů. Nejdelší (74 m) a nejhlubší (30 m) jeskyně se jmenuje Čertova díra.

Chráněným územím prochází dvě značené turistické stezky, rezervaci si nejlépe prohlédnete z červené značky vedoucí z Pusteven na Čeladnou.

Jeřábek lesní je o něco málo větší než holub. Většinou se zdržuje na zemi, ale při vyplašení prudce vzlétá s hlasitými údery křídel. Samička snáší až deset vajíček, z nichž se líhnou mláďata, která jsou hned po vylíhnutí schopna samostatného pohybu.

NPR MAZÁK

▲ Ostravice • 92,91 ha
*1956, rozšířeno 2000

Velmi prudké západní svahy Lysé hory jsou příčinou minimálního lesnického hospodaření v minulosti. Území rezervace proto patří k nejzachovalejším nejen z pohledu CHKO Beskydy.

Ve vrcholových partiích můžeme najít zajímavé horské kytky, např. podbělicí alpskou, sedmikvítek evropský, čípek objímavý nebo pryskyřník platanolistý.

V území se vyskytují četné strže, tvořené zdrojnicemi potoka Mazák, s vysokým spádem, drobné skály a suťové proudy, kde se v zimě tvoří rozsáhlé ledopády.

Přítomnost četných souší a doupných stromů vytváří ideální podmínky pro mnohé druhy dutinových ptáků.

Strakapoud bělohřbetý je naším nejvzácnějším strakapoudem, vyskytuje se především v karpatské oblasti, jeho potravu tvoří hlavně larvy roháčků a tesaříků.

V rezervaci hnízdí tři druhy strakapoudů (strakapoud bělohřbetý, malý i velký).

Z centra Ostravice vede podél severní hranice rezervace červená turistická značka a žlutě značená stezka prochází podél východní hranice.

Sedmikvítek evropský je zajímavou rostlinou se sedmi okvětními lístky, proto sedmikvítek. Je také průvodcem naučnou stezkou Lysá hora, jejíž panely jsou umístěny mj. i na červeně turistické značce vedoucí podél hranice NPR.

PR BUČACÍ POTOK

▲ Ostravice • 35,08 ha • 2004

Rezervace je určena k ochraně výjimečného toku Bučacího potoka, který je zajímavý svými kaskádami a jedním z největších vodopádů Beskyd.

Na prudkých svazích v blízkosti potoka se vyskytují fragmenty suťových lesů, v širším okolí rostou přirozené bučiny se smrkem, a to hlavně v horních a středních částech toku. Podél samotného potoka rostou porosty tzv. vysokostébelných niv, v těchto společenstvech najdeme mnoho zajímavých druhů rostlin, jako je např. oměj tuhý moravský, kamzičník rakouský či mléčivec alpský. V blízkosti toku byl vysazen silně ohrožený tis červený.

Díky příhodným podmínkám, na vlhkém trouchnivějícím dřevě, se v rezervaci objevuje vzácný mech šikoušek zelený.

Dolní částí rezervace prochází červená turistická stezka vedoucí z Ostravice na Smrk.

Šikoušek zelený je nenápadný mech, který je po většinu roku téměř neviditelný. Viditelný je pouze tehdy, když je v rozmnožovací fázi života.

Tehdy (na podzim) z nepatrné rostlinky vyrůstá asi centimetrový štět s podobně velkou tobolkou, která dozrává na konci jara. Šikoušek je také řazen mezi „naturové druhy“, je tedy chráněn v rámci celé Evropské unie.

Život batolce červeného je spjat s vodou, protože živnou rostlinou jeho housenky jsou topoly a vrby.

PP VODOPÁDY SATINY

📍 Malenovice • 8,76 ha • 2006

Zhruba kilometr dlouhý úsek toku Satiny je zajímavý především v Beskydech ojedinělým skalním korytem se soutěskou, vodopády a peřejemi.

Soutěsku najdete v horní části území. Je hluboká až 15 m a skrývá několik vodopádů. V korytě toku je velké množství odumřelého dřeva, které se významně podílí na vývoji Satiny. Ležící kmeny přehrazují tok, čímž zadržují velké množství štěrku i větších kamenů. Výsledkem jsou četnější peřeje a vodopády a vyšší biologická rozmanitost území.

Díky špatně přístupnému terénu se v památce dochovaly přírodě blízké lesní porosty s vysokým zastoupením jedle a suťové lesy s hojnou měsíčnicí vytrvalou.

Růže převislá roste hlavně ve vyšších polohách především kolem potoků, je typická svými sytě růžovými květy a téměř netrnitými větvemi.

Na Vodopády Satiny se můžete podívat ze zelené turistické značky vedoucí podél jihovýchodní hranice, značená stezka začíná na rozcestí „Satina u Korýtky“.

Statná měsíčnice vytrvalá je typickou rostlinou suťových lesů, v době květu vás uchvátí výraznou omamnou vůní.

Vydal ČSOP Salamandr (ČSOP Salamandr, Tvarůžkova 1805,
756 61 Rožnov pod Radhoštěm, tel.: 571 613 241,
e-mail: salamandr@salamandr.info, IČ 702 38 723)
ve spolupráci se Správou CHKO Beskydy / Náklad 2000 výtisků.
Vyšlo v roce 2012 v Rožnově pod Radhoštěm. / Grafika: sumec+ryšková,
Rožnov p. R. / Tisk: PROprint, Český Těšín / NEPRODEJNÉ

Text: L. Ohryzková

Textová spolupráce: V. Bajer, R. Macháčková, T. Myslíkovjan, P. Popelář

Fotografie: I. Dudáček, F. Jaskula, J. Janeček, R. Jirsák, M. Konupka,

P. Konupka, P. Kutílková, T. Myslíkovjan, L. Ohryzková, V. Plášek,

M. Popelářová, P. Popelář, P. Sírny, P. Šaj, P. Trnčík, F. Trnka,

A. Valasová, M. Vojtíšek

Tento materiál byl vytištěn v rámci projektu „Jednotný informační
a komunikační systém ochrany přírody v NUTS II Moravskoslezsko“.

Projekt je realizován Moravskoslezským krajem
s příspěvím finančního nástroje Evropské unie LIFE+.

Ministerstvo životního prostředí

